

Roba bona, bonica, barata i sostenible

L'altre dia, mentre esperava a l'andana de l'estació de tren, vaig veure entrar una parella que anava de vint-i-un botó. Ell anava del tot clàssic: americana, pantaló i corbata. Ella, en canvi, duia una indumentària no gaire clàssica: unes botes de taló alt que li arribaven per sota el genoll, uns leotards negres combinats amb faldilla, també de color negre, i una americana curta negra sota de la qual portava una brusa. La dona anava exageradament carregada de joies. Sobre gustos no hi ha res escrit. De sobte, però, em va venir al cap una pregunta: un home o una dona són sostenibles en la seva manera de vestir?

Abans, però, un petit aclariment. Segons la segona edició del Diccionari de la Llengua Catalana, sostenible vol dir "que es pot mantenir indefinidament, especialment sense afectar l'equilibri ecològic".

La finalitat de la roba que està de moda és crear una falsa necessitat. La moda canvia cada temporada, per tant, una peça de vestir, malgrat que pugui durar molt més temps, d'un any per l'altre deixa de ser usada per la persona que l'ha comprat. Si hem de canviar de peça de roba de forma subjectiva i consumista cada quant pertoqui per anar a la moda, aleshores la moda no és sostenible. Quant més duri una peça de roba per exercir la seva funció, vestir, més sostenible serà. En comprar una peça de roba, caldrà trobar l'equilibri entre allò bo, bonic, barat i sostenible. Hi ha tota una indústria tèxtil majoritària a favor de la moda consumista. Interessa vendre com més millor, vendre per anar a la moda. Si és així, aquestes indústries no són sostenibles, ja que usen de forma desconsiderada recursos naturals i energètics. Recursos que no es poden consumir indefinidament sense alterar l'equilibri ecològic de la terra. Si les energies usades per la fabricació fossin renovables i les matèries primeres també, per exemple energia solar i fibres d'origen vegetal provinents de plantes conreades, podríem dir que la indústria tendeix cap a la sostenibilitat. També ho serien si fossin capaces de crear un sistema de reciclatge o, fins i tot, reutilització, en què s'implica l'usuari.

Cal dir que moltes marques de moda d'aquí tenen les seves fàbriques no sostenibles en països en vies de desenvolupament o d'integració al capitalisme salvatge, com per exemple la Xina o l'Índia. Venen roba fabricada contaminant i gastant recursos energètics del país en desenvolupament a pesar d'haver estat dissenyades aquí. Això sense tenir present que algunes fàbriques exploten els treballadors i els fan treballar en condicions deplorables.

En definitiva, crec que la indústria tèxtil i la moda per ser sostenibles hauran de canviar molt. Només sobreviuran a la crisi actual les que venguin roba bona, bonica, barata i sostenible. De moment, molts homes i dones contribueixen a la insostenibilitat d'aquesta indústria. Són còmplices, van al ritme de la moda, cada temporada han de comprar peces de roba, fan el joc a la indústria tèxtil insostenible i, per tant, ells també ho són. Quants armaris estan plens a vessar de roba que ningú es tornarà a posar mai més?